

Dagboekverslag

Fietstocht
Nijlen – Praag

1 – 13 augustus 2010

zondag 1 augustus 2010
gem.: 20,9 km/u

Nijlen - Afferden (NL)
Max.: 35,7 km

160 km
Tijd: 7u39m

Vanmorgen vertrokken om 7 uur in Nijlen, onze thuisbasis. In Herentals stond broer Koen ons op te wachten om ons een eindje mee te "begeleiden" tot in Retie. Van daar begon dan het echte avontuur. Voor mij de eerste keer, voor Dirk de zoveelste fietstocht.

We reden naast het kanaal tot in Achel. Van zodra we Nederland binnenfietsen, komen we onmiddellijk in een mooi natuurgebied met schitterende fietspaden. Door de Strabrechtse heide fietsten we heel wat kilometers. Er was een groot gebied afgebrand (begin juli 2010) en als brandweerman dachten we beiden: hier hebben de pompierkes lang moeten blussen.

In Lierop aangekomen hebben we 100 km op de teller en eten we onze middagknepzak op een gezellig terrasje. Wat zijn het kleine glazen in Nederland! Na de middag fietsen we nog zestig

kilometers in een mooi zonnig weertje.

In Afferden nemen we omstreeks 16 uur de veerpont. Een oude vriendelijke vrouw bracht ons tot aan de camping "Klein Canada". Mooie camping, degelijk sanitair en ... een droogkast! Eerst tent opzetten, dan wassen en plassen en eten. Bij het opzetten van de tent kwam al direct de ervaring van Dirk naar boven. Op een kwartiertje was hij geïnstalleerd. Na het eten nog een frisse pint (weer veel te kleine glazen) gaan drinken in het kleine dorpscentrum en een kijkje gaan nemen naar de openingsuren van de plaatselijke bakker. De planning is om dagelijks om 6 uur op te staan, dus op tijd onze tent in. Slaapwel!

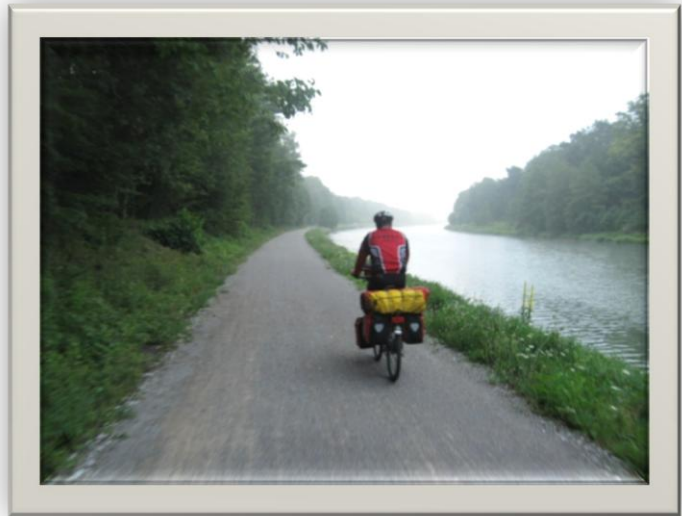

dinsdag 3 augustus 2010
gem.: 19,7 km/u

Flaesheim - Paderborn
Max.: 39,8 km

140 km
Tijd: 7u08m

Dit keer wel om 6 uur opgestaan en goed ontbeten bij een lekkere tas verse koffie! Om kwart over zeven zaten we al op de fiets en mochten we nog even genieten van de vlakke weg naast het kanaal, om daarna de eerste heuveltjes te beklimmen. Terug naast het kanaal fietsten we door tot Hamm. Hier hebben we langer gepauzeerd omdat Dirk een fax moest versturen naar het thuisfront voor de invoering van zijn moto. Ikzelf poseerde even voor de wegwijzer richting Werl (23km), twintig jaar gelden lag ik daar gekazerneerd voor het Belgische leger.

Op het einde van het kanaal terug heuvelend gefietst tot Hertzfeld. Daar gewinkeld en een stevig middagmaal achter de kiezen gestoken. Met een stevige rugwind fietsten we richting Lippstadt en verder door naar Paderborn. Onderweg begint mijn zitvlak op een bepaalde plaats te irriteren, maar het blijft draaglijk. Net voor de camping een regenbui, gelukkig was er een brug waaronder we konden schuilen. Als avondmaal hebben we linzen met varkensvlees en aardappelen gegeten. Als afsluiter op het terras een frisse pint gedronken en de route uitgestippeld voor morgen. Het was vandaag ideaal fietsweer, hoewel het voor mij persoonlijk een graad of vier warmer mag zijn. Hopelijk blijft de wind even gunstig in de volgende dagen.

woensdag 4 augustus 2010
gem.: 18,1 km/u

Paderborn - Hann Münden
Max.: 54,7 km

130 km
Tijd: 7u10m

Vanmorgen om 7u25 vertrokken richting Hann Münden. De twijfelende wolken, bezorgden ons gelukkig niet teveel regen. In tegenstelling tot gisteren had ik vandaag veel last van m'n zitvlak. In de voormiddag veel langs het water (Diemel) gefietst met af en toe al serieuze kuitbijters en al een klim van vijf kilometer. In Lippenau lekker gegeten op een bank. Daarna gekozen voor een korter traject, maar wel een klim van om en bij de 15 kilometer met een uitschieter van 12% over een afstand van 300 meter. Dat deed al serieus zeer bij mij. Als je weet dat je om en bij

de 118 kilo naar boven moet duwen, weet je dat dit geen makkie is. De laatste 5 kilometer waren serieus dalend. Dat allemaal in een bosrijke omgeving. Tijdens de snelle afdaling sprong er op enkele meters voor mij een ree over de weg. Schitterend om te zien, maar wat als die ree enkele seconden later overstak??

In Hann. Münden een goede camping, in het midden van het rustige mooie stadje gevonden om 16 uur.

Puree met worteltjes en gehaktballen waren het avondmaal. De regen tijdens de avond, deden ons de droogkast van de camping gebruiken. Nog gauw in het Internetcafé iets op de blog gezet en een stevige pint gedronken. M'n achterwerk verzorgt en op tijd onze tent in. De regen voorspelt niet veel goeds!

donderdag 5 augustus 2010 Hann. Münden - Creuzburg
gem.: 19,0 km/u

Max.: 40,1 km

109 km
Tijd: 5u45m

Vandaag om half acht vertrokken en even moeten zoeken naar de route. Na bijna 40 kilometer fietsen, kwamen we aan de vroegere Oost-Duitse grens. Het deed me wel iets. We namen hier de nodige foto's (bij de wereldberoemde tandem) voor het nageslacht en op dat moment trokken de grijze wolken hun sluizen open.

Even later bereikten we Allendorf voor onze eerste stop. Daarna volgden de buien elkaar op. Regenjasjes gingen aan en uit. In Eschwege hebben we in een winkelcentrum gegeten. Daarna reden we tussen de vlagen door naar Treffurt. Een terrasje en het mooie stadhuis bezorgden ons een rustpauze. Het laatste stuk naar Creuzburg duurde langer dan verwacht. Het was vandaag een vlakke route met regelmatig regen en een wondermooie natuur. De route was iets korter en dat was goed voor het zitvlak. Omdat de weersvoorspellingen voor vanavond en vannacht zeer slecht zijn hebben we geopteerd voor een hotel. 75 euro voor een kamer met ontbijt!! Even langs de apotheker voor het zitvlak en eten doen we in de plaatselijke Kebapzaak. Voor morgen geven ze nog regen, maar daarna zou het beteren. Hopelijk, want het is te nat en te koud om echt goed te kunnen fietsen. Nog +/- 573 kilometer tot Praag. We zitten over de helft!

vrijdag 6 augustus 2010
gem.: 17,7 km/u

Creuzburg - Meiningen
Max.: 44,4 km

115 km
Tijd: 6u38m

Na een stevig en rijkelijk ontbijt in de regen vertrokken. Na 40 kilometer in Herringen een warme tas koffie en een broodje gegeten en even droog gezeten. Rond de middag bereikten we Bad Salzungen, een iets grotere stad waar we onder een paraplu ons middagmaal nemen. In de namiddag minderde eindelijk de regen. Twee waterkiekens op ne vélo!!

De route vandaag was heel mooi, maar veel "off road" en daardoor, samen met het slechte weer had dit weg van 100 kilometer mountainbike!

Aangekomen in Meiningen moesten we nog 1,5 kilometer klimmen naar de camping. Niets zou je denken, maar dat viel wel even tegen. 750 meter klimmen aan 15% en daarna nog 750 meter aan 12% alvorens we de camping bereiken.

Om eten klaar te maken is er geen fut meer, dus nemen we een stevig avondmaal in het plaatselijke restaurant van de camping. De camping is klein, maar dik in orde. Een wasmachine en een droogkast maken het ons makkelijk en eindelijk verschijnt er blauwe lucht. En dat geeft hoop voor morgen. Ook de medische kant is aan het beteren. M'n zitvlak doet nog wel pijn, maar het begint draaglijk te worden.

We spoelen onze fietsen af, want door de modder zag je niet

welke kleur hij had, en geven daarna het nodige onderhoud. Het zal ons fietske ook eens deugd doen. Morgen wordt het een iets kortere rit (90 kilometer), maar het nodige klimwerk zal de nodige energie en tijd vragen.

Zaterdag 7 augustus 2010
gem.: 18,3 km/u

Meiningen – Lichtenfels
Max.: 54,3 km

100 km
Tijd: 5u40m

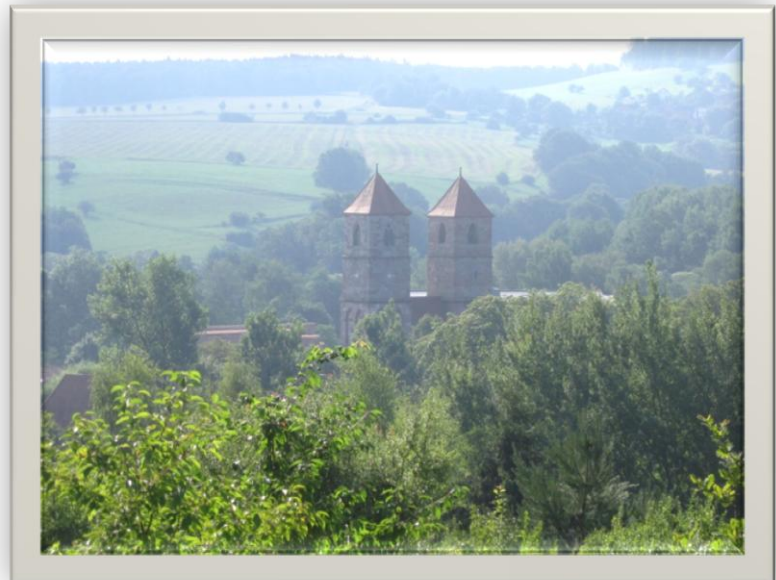

Zoals bijna alle dagen ook nu weer om zes uur opgestaan en voor de eerste keer met zon! Om half acht vertrokken voor de iets kortere tocht, dit omwille van de heuvels, de ligging van de campings en ook een beetje voor de medische kant. We beginnen beiden last te krijgen van onze knieën. Dirk nog iets meer dan ik. Zelf heb ik ook nog een klein beetje last van m'n zitvlak, maar dit is eigenlijk te verwaarlozen.

De rit van vandaag was voor een groot deel geasfalteerd en dat rijdt vlotter. Deze fietspaden lopen langs bossen en weiden, echt schitterend om zo door de natuur te fietsen.

Na 30 kilometer stoppen we bij een picknickplaats met een prachtig zicht op Kloster Vessra. Even de tijd voor een boterhammetje en wat foto's. Tien kilometer verder bereiken we Hildburghausen en stoppen we even bij de apotheek voor een zalfje voor onze pijnlijke knieën. Daarna rustig verder gefietst naar Coburg. Mooie stad en ideaal moment voor een terrasje en een hapje te eten. Dan naar onze camping in Lichtenfels. Nog even gewinkeld voor het avondeten (Pekelharing met aardappelsla en brood). Een verzorgde camping en een één euro voor

een halve liter bier. Onder een stralende zonsondergang nagenoten van een wondermooie dag. Hopelijk wordt het morgen even goed.

Zondag 8 augustus 2010
gem.: 16,6 km/u

Lichtenfels – Mehlmeisel
Max.: 52,9 km

85 km
Tijd: 5u33m

Vanmorgen begon het te regenen als we net uit onze tent kwamen. We hebben dan maar ontbeten op het overdekt terras en gewacht om te vertrekken tot na de regenbui.

We fietsten richting Kulmbach, waar de laatste dag van de bierfeesten al begonnen was. Om 10 uur

's morgens waren ze hier al dikke één literpotten bier aan het drinken! Wijzelf hielden het bij koffie.

's Middags in Bad Berneck gegeten in een bushalte en begon het te regenen.

Na de regenvlaag wachtte er ons nog 25 kilometer klimwerk tot aan de camping. De eerste tien klimkilometers waren best te doen, steeds klimmen aan hetzelfde tempo (14 a 15 kilometer per uur). Daarna begon het echte werk. Enkele kuitbijters van om en bij de 15% deden bij momenten wel heel erg pijn.

In Bisschofsgrün hebben we op een terras ne grote cola gedronken en fietsten we door het skigebied van het Fichtelgebirge onder de Osschenkopfschans.

Indrukwekkend. We bekeken het en dachten beiden hetzelfde: Ge moet zot zijn om daar af te gaan.

In Mehlmeisel zitten we op een kleine en sobere camping, het weer is aan het overtrekken en waarschijnlijk gaat het seffens serieus regenen. Na de regenbui trekken we naar het café van de plaatselijke voetbalclub en eten we jagerschnitzel met frieten. Na het eten direct terug en onze tent in. Donkere wolken komen op ons af en het begint te onweren en hard te regenen. Om middernacht besluit ik om alles bij elkaar te pakken en met mijn matras en al in de droogkamer te gaan slapen. Morgen wacht vermoedelijk de zwaarste rit en rust vooraf is zeker nodig.

Maandag 9 augustus 2010
gem.: 16,4 km/u

Mehlmeisel – Mrazov
Max.: 62,0 km

105 km
Tijd: 6u37m

Om 7.40 uur vertrokken na een veel te korte nacht (slechts vier uur geslapen). Het was overtrokken, maar het regende niet. Na een dertigtal kilometers gestopt op het wondermooie marktplein van Marktredwitz voor ontbijt met koffie. Onze laatste stop op Duits grondgebied.

Om tien voor elf was het dan zover, we kwamen aan de Tsjechische grens. Het bord met de aanduiding van de Tsjechische grens was weg en dus moesten we onze foto's maar nemen bij andere grensmonumenten.

Iets voor twaalf uur bereikten we Cheb hebben we gewinkeld en gegeten in de plaatselijke spar. Na de middag zijn we in één keer doorgereden naar onze camping. In Mariánské Lázně zijn we nog wel even verkeerd gereden. Maar ons gezond oriëntatiegevoel bracht ons terug op de route na een weliswaar zware klim uit het stadscentrum.

Wat op papier de zwaarste etappe leek te worden, bleek achteraf wel mee te vallen. We hebben nog eens een dag, en hopelijk ook zo meteen de nacht, zonder regen gehad. Nog 174 kilometer tot Praag, het komt nu wel echt dichtbij!

Dinsdag 10 augustus 2010
gem.: 16,3 km/u

Mrazov – Dobriv
Max.: 58,1 km

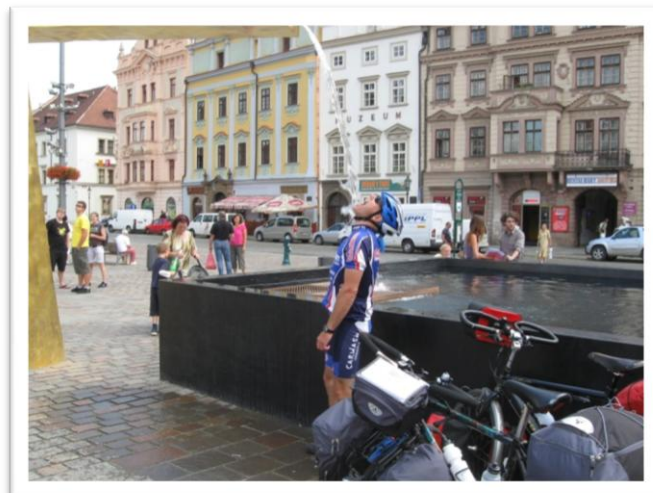
95 km
Tijd: 6u00m

Onder een stralende hemel wakker geworden. De tent was nog wel nat van de dauw, maar het was een zalig gevoel. Na een stevig ontbijt om half acht vertrokken richting Rokycany. Hoewel volgens het boekje de klimmetjes na Marianski Lazne minder werden, hebben we toch nog redelijk veel geklommen vandaag. In Konstatinovy Lazne even gewinkeld en iets gegeten op het plaatselijke dorpsplein. Even na negen uur verder gereden richting Plzen. Een grootstad die eigenlijk niet mooi (proper) oogt. Dus snel een klein hapje en verder richting Rokycany zodat we tijdig op de camping konden zijn om nog eens goed de was te kunnen doen.

In Rokycany aangekomen, geen camping te vinden. Gelukkig was het plaatselijk VVV kantoor nog open en werden we daar vriendelijk verder geholpen. Een kleine tien kilometer verder, in Dobriv, was er wel iets waar we terecht zouden kunnen. Daar aangekomen moesten we nog een hele tijd wachten. Daar ging onze intentie om alles nog eens goed te wassen en te laten drogen. De verblijfplaats had veel weg van een opvangtehuis voor vluchtelingen, maar we hadden propere douches en konden naar het toilet, dus alles was OK.

Het weer was vandaag super. Om kwart over acht fietsten we al in korte mouwen. Nog 90 kilometer tot Praag!

Woensdag 11 augustus 2010
Gem: 18,0 km/u

Dobriv – Praag
Max.: 44,2 km

100 km
Tijd: 5u34m

Weer eens goed weer en om kwart over zeven verlaten we al het “vluchtelingentehuis”. De eerste twaalf kilometer was weer serieus klimmen. Het gemiddelde lag onder de 15 kilometer per uur. Maar dan ging het in een mooi tempo bergaf. Om kwart over tien waren we al in Revnice en hadden we bijna 60 kilometer gereden. Tijd om even te stoppen, geld af te halen en te winkelen. Op een terras “eggs with mushrooms” gegeten.

Nog 30 kilometer tot Praag, 30 snelle kilometers, 30 kilometer genieten.

Voor één uur rijden we de stad Praag al binnen langs de Moldau (ook deze stond net als alle andere rivieren in Tsjechië enorm hoog). De campings beschreven in het boekje van 2009 bleken er niet meer te zijn. We moesten verder door naar Troja, een voorstadje van Praag en vlakbij de Zoo gelegen. Daar vonden we na 100 kilometer fietsen een kleine maar schitterende camping. Het is ons gelukt! Yes!

Het gemiddelde bij aankomst in Praag lag boven de 19 kilometer per uur, maar door het zoekwerk naar een camping en het laveren door de stad is het gemiddelde gezakt naar 18 kilometer per uur. Vandaag was het een “snelle” etappe en een hele dag genieten. De bestemming is bereikt zonder al te veel problemen.

De behulpzaamheid van de camping uitbater Petr is onvoorstelbaar. Een hele dag schiet hij in het rond om iedereen van dienst te zijn. Voor alles wat je vroeg trachtte hij een oplossing te vinden. Onvoorstelbaar! Zo gaf hij ons de best mogelijke route naar het stadscentrum van Praag met de tram samen met een plannetje en zou hij proberen om een slaapplek te zoeken kort bij de luchthaven van Praag, de avond voor ons vertrek. We hebben een bezoek gebracht aan het prachtige stadscentrum van Praag en lekkere Pizza gaan eten. Terug aangekomen hebben we nog eens een biertje genuttigd en zijn we omstreeks elf uur in ons bed gekropen.

Donderdag 12 augustus 2010**Praag**

Hoewel we vandaag konden uitslapen, was ik al voor zes uur wakker. Op het terras onder een stralende hemel heb ik een sterke tas koffie gedronken. Om iets na zeven uur kon ik al even op de laptop van de camping. Even het weer bekeken voor de komende dagen en dat zag er niet goed uit. Hoewel de zon al een aardig temperatuurtje bracht, zou het volgens de weerberichten in de vroege namiddag gaan onweren en werd er stevige regen voorspeld. Toen Dirk omstreeks acht uur uit zijn tent kwam hebben we eerst ontbeten en een ochtendwandeling in de buurt van de camping gedaan. Tijdens de wandeling hebben we even besproken wat we de komende dagen gingen doen.

Het weer voor de komende dagen ziet er echt niet goed uit. Op onze camping nemen we een kamer met ontbijt zodat we al zeker geen natte voeten krijgen tijdens onze verder verblijf. We besluiten 's namiddags even naar de luchthaven te rijden (met de bus) en informatie te vragen over het verpakken van de fiets en of het mogelijk is om een vlucht vroeger te nemen. Op de luchthaven, die we vrij makkelijk kunnen bereiken vanuit het centrum van Praag worden we vriendelijk verder geholpen door mensen van onze "low budget maatschappij" Wizz Air. Ze geven correcte uitleg over de verpakking van de fiets en het is mogelijk om onze vlucht te verplaatsen. We besluiten dit te doen en reeds vrijdag naar huis te vliegen. Dat is dus morgen al, op vrijdag de dertiende!!! Mij geeft dit een goed gevoel. De fietsvakantie zit er op en ik begin m'n vrouw en de kindjes te missen. Ik wist niet van mezelf dat ik zo naar huis zou verlangen.

kruipen we tijdig onder de wol.

Terug op de bus richting Praag beseffen we dat we nog een kartonnen doos moeten vinden voor onze fiets. Gelukkig passeren we met de tram een plaatselijke fietsenhandelaar die ons kan verder helpen.

Op de camping proberen we al één en ander uit om onze fiets 's anderendaags makkelijk in te pakken.

We trekken nog een laatste keer Praag centrum in en eten nog een menu voor tien euro.

Terug op de camping gekomen drinken we nog een frisse pint en

Vrijdag 13 augustus 2010**Praag– Nijlen****+/- 900 km**

Omstreeks half zes staan we op, want we willen ten laatste om kwart over zes op de fiets zitten. Dirk had met campinguitbater Petr afgesproken dat we ten laatste om zes uur ons ontbijt zouden kunnen nuttigen. Petr was er inderdaad om zes uur en schonk ons een heerlijke tas koffie. Het ontbijt bleef echter op zich wachten en na twintig minuten ging Dirk vragen hoe het ermee zat. Bleek dat alles al klaar stond in de ijskast naast onze kamer. Snel gegeten en om twintig voor zeven de fiets op richting luchthaven.

Ik fietste de hele tijd op kop, met Dirk in het wiel. Dat was ik niet gewoon. Was het de drang naar huis? Achteraf bleek dat Dirk zich niet zo goed voelde.

Om 8 uur bereikten we de luchthaven. Aangezien we de dag voordien hadden komen “verkennen”, hadden we nog even de tijd om rustig onze fiets in te pakken in onze kartonnen doos.

Toen alles was ingepakt met “ducktape” mocht onze bagage via een speciale band richting vliegtuig. Natuurlijk had ik pech. Mijn bagage moest gecontroleerd worden op gas. Dit omwille van een gasbrandertje dat ik bij had. De tape was op en de rits van mijn reistas was gesneuveld. Gelukkig had de douanier ook een beetje tape. Ik merk bij mezelf dat zoiets steeds stress meebrengt. Ik wil alles tijdig klaar hebben. Dirk is veel rustiger. Als we omstreeks half tien met onze persoonlijke bagage voorbij de douane komen heb ik weer prijs. Het schattige van mijn EHBO -gerief is er teveel aan, uitpakken en afgeven.

Even na tien uur stijgen we op voor een vlucht van een klein uurtje. De vlucht verloopt perfect, net zoals de hele reis. Om iets voor half twaalf staan we op Eindhovense bodem. Diane staat ons lachend op te wachten. Omstreeks half twee zijn we terug op de plaats waar we dertien dagen eerder vertrokken waren voor een onvergetelijke reis. Het was een unieke en prachtige ervaring.

Twee mensen wil ik hiervoor bedanken. Mijn vrouwke Diane en uiteraard mijn fietsgezel Dirk.

